

I det nævnte Tidsrum af 60 Aar skal Ejendomsskyld til Amts-, Sogne- og Købstadkommune kun kunne paalignes de i de to foregaaende Stykker omhandlede Hedeplantager af de paagældende Arealers Grundværdi, saaledes som denne fastsættes i Henhold til Lov Nr. 352 af 7. August 1922 § 3.

§ 2. Fritagelse efter nærværende Lov kommer første Gang til Anvendelse med Hensyn til Skatter og Afgifter, der beregnes paa Grundlag af den ved Lov Nr. 352 af 7. August 1922 § 1 paabudte almindelige Vurdering til Ejendomsskyld og Grundskyld. (Loven vil saaledes for Statskattens Vedkommende komme til at træde i Kraft 1. Januar 1924 og for de kommunale Skatters Vedkommende 1. April 1924).

Denne Lov berører ikke Fritagelsesbestemmelsen i Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903 § 24 d.

Ved Lovforslagets Forelæggelse udtalte *Forslagstilleren* bl. a.: „Lovforslaget er et Resultat af Forhandlinger, som er ført mellem Formanden for Hedeselskabets Bestyrelse og Formanden for Over-Skyldraadet. Der foreligger fra denne Brev til Hedeselskabet, hvori gives Tilslutning til de Tanker, som findes udtrykt i Lovforslaget. Naar Hedeselskabets Bestyrelse har taget sig af denne Sag, er Grunden den, at en hel Del private Skovejere eller rettere sagt Hedearealsejere har rettet Henvendelser til Selskabet, gaaende ud paa, at der ved de gældende Beskatningsregler, som man nu praktiserer dem for Kommunernes Vedkommende, lægges saa store Byrder paa de tilplantede Arealer, at det maa anses for praktisk talt umuligt at faa dette Arbejde fortsat i Fremtiden.“

Det forelagte Lovforslag fik i Landstinget *efter Indstilling af Venstre, Socialdemokrater og Radikale* i Udvalget ovennævnte Affattelse. De væsentligste Afvigelser fra det forelagte Forslag bestaar i, at Maksimumsgrænsen for Kvaliteten af den Jord, som inddrages under Loven, er nedsat fra Takst 5 til Takst 3, og under Hensyn til den maaske noget ulige Bonitet, der kan være enkelte Steder, navnlig i Hedeegnene, er der i Loven yderligere indført den Begrænsning, at Grundværdien, hvor Skattefrihed indrømmes, ikke maa overstige 200 Kr. pr. ha; endvidere at Skat af saadanne Arealers Grundværdi svares ikke blot til Kommunen, som efter det forelagte Forslag, men ogsaa til Stat og Amt.

Det konservative Folkepartis Repræsentanter i Landstingets Udvalg (Döcker og Piper) kunde ganske tiltræde, at der tilvebragtes en betydelig Skattelettelse for Hedeplantagerne, for at